

กว่าจะมาถึงวันนี้

ตั้งแต่ ปี ๒๕๑๐ ที่พวกเราได้เป็นเพื่อนกัน นับเวลาได้ ๕๐ ปี เราก็ได้ปฏิบัติเช่นเดียวกับสมัยเรียนมัธยมซึ่งต้องมีหัวหน้าห้อง พอเข้าเรียนมหาวิทยาลัย เราก็มีผู้แทนรุ่น ผู้แทนคณะ เราได้ผู้แทนรุ่น ปี ๑ คือ **ชัยยันต์ สมบูรณ์สิน** หลายคนคงอิจฉา **ชัยยันต์** ที่มีโอกาสได้โชว์ตัวบ่อยๆ ในหลายๆ วาระ (รู้อย่างนี้คงสมัครแข่งกันแล้ว) พอขึ้น ปี ๒ เราได้ **ผดุงศักดิ์ เทพหัสติน ณ อยุรยา** เป็นผู้แทน เป็นจุดเริ่มต้นให้ **ผดุงศักดิ์** ก้าวขึ้นสู่นายกองคึกการนิสิต ตอนเรียน ปี ๔ ผู้แทนรุ่น ปี ๓ คือ **ประสาธ วิสุต** แห่งคณะเศรษฐศาสตร์ฯ เรียนจบแล้วไปอยู่สหรัฐอเมริกาและเสียชีวิตแล้ว พอขึ้น ปี ๔ ได้ **สมชาติ ศักดิ์พิทักษ์** เป็นผู้แทน ปี ๔ และอีกหลายๆ คน ได้ทำหน้าที่ในองค์การนิสิต เช่น **ผดุงศักดิ์ เทพหัสติน ณ อยุรยา** เป็นนายกองคึกการนิสิต **เดชอนันต์ ถึงแสง** (เสียชีวิต) ประธานปกครอง **เกียรติศักดิ์ ต้นทสันตสิกุล อตร.พวงทอง พลภักดิ์** (บุญทรง) ประธานชุมนุมนิสิตหญิง **อรพินท์ ปานนาค** (พงษ์ภักดิ์) อตร. (เสียชีวิต)

เมื่อจบการศึกษา พวกเราได้จัดฉลองปริญญากันที่สวนลุมพินี และจัดทำหนังสือบันทึก โดยร่วมมือกันหลายๆ คน หัวแรงใหญ่ คือ **วินิจ ขวนใช้** ซึ่งจบมาก็เริ่มทำงานในมหาวิทยาลัย มีเงินเหลือจากการจัดทำหนังสือบันทึกและจัดงานฉลองปริญญา เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมรุ่นส่วนหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งได้มอบให้เป็น **กองทุนการศึกษา** ชื่อ “**กองทุนบัณฑิตเกษตร รุ่น ๒๗**” จำตัวเลขไม่ชัด ไม่น้อยกว่า ๒๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับมอบเป็นทุนการศึกษาให้นิสิตยากจน แต่เรียนดี ปีละ ๑ ทุน มาโดยตลอด โดยใช้ดอกผล ซึ่งในระยะนั้น ดอกเบี้ยสูงพอที่จะนำดอกเบี้ยมาเป็นทุนได้ จนกระทั่งถึงประมาณ ปี ๒๕๕๕ ดอกผลน้อย ไม่เพียงพอ **อรอนงค์ นัยวิกุล** ก็ได้สมทบให้จนสุดท้ายก็ได้ใช้เงินต้น มอบให้เป็นทุนจนหมดสิ้นไป เป็นอันจบ กองทุนบัณฑิตเกษตร รุ่น ๒๗ เรามีผู้แทนนิสิตเก่าเกษตร รุ่น ๒๗ หลากๆ คน ผลัดกันเป็นคนละ ๒ ปี เพื่อเป็นศูนย์กลางในการติดต่อประสานงานและจัดสังสรรค์รุ่น ต่อมาเรียกให้เท่าๆ น้อย ประธานรุ่นก็แล้วกัน ผมมีโอกาสได้สังสรรค์รุ่นทุกปี ไม่เคยขาด และจะมีการชุมนุมกันอีกครั้ง หลังหอประชุมในวัน Home Coming Day

สำหรับชื่อประธานรุ่น เนื่องจากพวกเรามีประธานรุ่นมาก หลากคน และไม่ได้บันทึกไว้ ขอลงเฉพาะผู้ที่จำได้ ขาดผู้ใดไปขออภัยด้วย เริ่มด้วย **วินิจ ขวนใช้ วิรุฬ ป้อมทอง ชัยรี นฤทุม พิกุล พูลสุข ศิริพงษ์ คุ้มภัย วิชา ธิติประเสริฐ วิเชียร ณ รั้งษ์** (เสียชีวิต) **เกษม ทองปาน สมชาติ ศักดิ์พิทักษ์ ชัยประสิทธิ์ พงษาเกษตร ไพบุลย์ ท้วรอบ อุดม อมรวัฒนา** ในสมัยนั้น ปี ๒๕๓๙ ได้ผ่านพ้นรั้วมหาวิทยาลัยมาเป็นเวลา ๒๕ ปี ได้มีการจัดทำทำเนียบรุ่น โดยมี **กษิตศ อื้อเชี่ยวชาญกิจ** เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงสำคัญ พวกเราเคยจัดสังสรรค์รุ่นในสมัย **ศักดิ์ชาย สมศิริ** เป็นประธานรุ่น จัดที่โรงแรมรามาคาร์เดนส์ มีคนมามากถึง ๓๕๐ คน ต่อจากนั้นก็เป็นที่ **สุชาติ สังข์เกษม** ซึ่งเติบโตในบริษัท ภัทรประกันภัย จำกัด (มหาชน) พวกเราทำงานรับราชการ เริ่มเติบโตขึ้นระดับบริหาร **วิศาล ไมตรียีนยง** (เสียชีวิต)

ผู้ยิ่งใหญ่จากกรมชลประทาน รับประทานอาหาร เราจัดสังสรรค์กันที่โรงแรมเซ็นทรัล (เซ็นทาราแกรนด์ ปัจจุบัน) เพราะ **วิศาล** เข้าเรียน วปอ. รุ่นเดียวกับเจ้าของเซ็นทรัล ปีนั้นเราจัดฉลองสายสะพายให้กับวิศาลด้วยความที่พวกเราไม่มีใครได้รับสายสะพาย จึงเรียกผิด ความจริงไม่ใช่วิศาลมาแกลงไซ่ จึงทราบความจริงว่า เป็นเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ชั้นตติยจุลจอมเกล้า

มีสตรีอาสาเข้ามาเป็นประธานรุ่น **พูลทรัพย์ วิรุฬห์กุล** เป็นคนแรกและคนเดียวของรุ่น ๒๗ แต่ต่อไปอาจมีคนที่ ๒ และ ๓ ต่อไปนะครับ ตอนนี้ไปความทรงจำของผมคงจะจำอะไรได้ดีขึ้น นับแต่ **ไพศาล กุศลรัตน์** ซึ่งเติบโตเป็นอธิบดีคนแรกของรุ่น ในตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) พวกเรามีการสังสรรค์กันบ่อยๆ เกือบทุกเดือน ณ ริมน้ำบ้านจอมพล สฤณี ธนะรัชต์ ถนนประดิพัทธ์ ซึ่งเป็นที่ทำงานส่วนหนึ่งของ ส.ป.ก. **ชนินทร์ บัวประเสริฐ** ผู้ว่าราชการจังหวัดลพบุรี ขณะนั้นรับหน้าที่ต่อ มีการจัดสังสรรค์กันที่กรมยุทธโยธาทหารบก สามแยกเกษตร

๒ ปี ต่อมา **บัณฑิต สุภัทวนิช** ขณะดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงบประมาณมาทำหน้าที่ พวกเราเริ่มเกษียณอายุ มีการจัดเลี้ยงเกษียณและสังสรรค์รุ่นด้วย มอบของที่ระลึกเป็นพระพุทธรูปให้แก่ผู้เกษียณ รุ่นนั้นที่เกษียณในปี ๒๕๕๐ ที่สมาคมนิสิตเก่ามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (ส.ม.ก.) **บัณฑิต** มีภารกิจมากไม่ค่อยมีเวลา ได้ **รุจา อรุณบรรเจิดกุล** และผมช่วยดำเนินการแทน มีการจัดท่องเที่ยวเขาใหญ่ ซึ่งได้รับบริการอย่างดีเยี่ยมจากเพื่อนที่เป็นหัวหน้าอุทยานเขาใหญ่ **ประวัติ ไวหารดี** ที่มีความชำนาญเรื่องช้างผสมพันธุ์ ได้บรรยายสรุปให้เพื่อนๆ ฟังหัวเราะกันท้องแข็งทีเดียว มีเพื่อนบางคนเดินทางโดยเครื่องบินไปร่วมสังสรรค์ **ธานี วิริยะรัตนพร** ขณะนั้น เป็นผู้อำนวยการสำนักอุทยานแห่งชาติควบกับสำนักการบินของกระทรวงทรัพย์ฯ ได้ใช้เครื่องบินที่มี พ.ท.นิทัศน์ พ.ประสิทธิ์ เป็นนักบิน บินไปร่วมงาน สุดเท่เลย พวกเรามีโอกาสได้ถ่ายรูปกับท่าน **อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ** ที่พาครอบครัวไปพักผ่อนด้วย

การที่ผมได้ช่วยงานและร่วมงานของรุ่นมาโดยตลอด เพื่อส่วนรวมผมจึงรับหน้าที่ประธานรุ่นต่อจาก **บัณฑิต** มีโอกาสได้จัดงานแสดงความยินดีกับเพื่อนๆ ที่ได้รับตำแหน่งระดับสูง เช่น องคมนตรี รัฐมนตรี ปลัดกระทรวงและระดับอธิบดี ตำแหน่งทางวิชาการ ได้เสนอเพื่อนๆ เพื่อเป็นนิสิตเก่าดีเด่นของ ส.ม.ก. ของสมาคม ของคณะต่างๆ หลายคน มีโอกาสพาเพื่อนไปท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศหลายครั้ง แต่ครั้งสนุกสนาน ประทับใจ ไหนๆ ก็จำได้ ขอเล่าขานให้เพื่อนๆ ได้อ่านนะไปเยือนเชียงใหม่ครั้งแรกโดยรถโค้ช ๔๐ กว่าชีวิต ได้รับการต้อนรับรายทาง ที่นครสวรรค์ **ทรงศักดิ์ ประโยชน์กุลนันท์** เลี้ยงอาหาร ถึงเชียงใหม่ได้รับการต้อนรับอย่างดียิ่งของเพื่อนๆ ที่เชียงใหม่ **ทัศนีย์ ไหลมา** และ **ภิชาติ วรรณนะประทีป** ประสานงานให้การต้อนรับ เราไปพักที่อ่างช้าง ครั้งที่ ๒ ไปเชียงใหม่โดยเครื่องบิน เพื่อไปเที่ยวพาย ได้รับการต้อนรับจาก **ประพันธ์ บุณยปกรณ์ วิริยะ ช่วยบำรุง สิริลักษณ์ บุญยฤทธานนท์** โดยเฉพาะ **วิริยะ** เปิดบ้านเลี้ยงอาหารเย็น **ประพันธ์** สนับสนุนค่าที่พัก โรงแรมดิเอ็มเพรสและเลี้ยงอาหาร

ไปเยือนภูเก็ต สมชาย ปริณายก จัดเลี้ยงอาหารทะเลและพักโรงแรมในราคาค่าชั๊กผ้าและ
ทำความสะอาด ประภา กาหยี่ ให้บริการรถมหาวิทยาลัย ที่กระบี่ ได้รับการต้อนรับจาก บุญเวช
ตันธนวัฒน์ ที่ตรัง เพื่อน ระลึก หลีกภัย ภักดี กุลบุญ เกียรติศักดิ์ ดันทสันตีสกุล และธีรวัฒน์
หวังศิริเลิศ ให้การต้อนรับอย่างอบอุ่น ไปเยือนกาฬสินธุ์ ๔๐ กว่าชีวิต ผู้ว่า เดชา ตันตียรวงศ์
ห้ามพวกเราจ่ายเงินที่กาฬสินธุ์ ไปอีสานถึงลาวได้รับการต้อนรับจาก มงคล มุลมณี สนอง นิลเพ็ชร
สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์ และที่ สปป.ลาว พิสิฐ เจริญพันธ์ ให้การต้อนรับอย่างอบอุ่น ไปเยือน
อุบลราชธานี นครพนม ได้รับการต้อนรับจาก มนูญ บางกุ่มมร ประวัติ แสนพรหม ไประยอง
สมพร-วนิดา กาญจนกุล ให้การต้อนรับอย่างดียิ่งและบ่อยๆ ด้วย

พวกเราเริ่มมีการสังสรรค์ประจำเดือน เมื่อปี ๒๕๕๒ จัดทุกวันที่ ๒๗ ของเดือนต่อเนื่อง
เพิ่งขาดไปเมื่อตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๕๙ เพื่อถวายความอาลัยแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙
โดยการริเริ่มของ กอบเกียรติ บันสิทธิ์ เริ่มจาก ๑๓ คน เพื่อนๆ ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันมาเฉลี่ย
๔๐ คนต่อเดือน บางเดือนมีเกือบ ๗๐ คน สำหรับสถานที่ เริ่มที่สวนอาหารบางบัว ความไม่สะดวก
ของสถานที่ ผมก็หาที่เปลี่ยนมาเป็นครัวคุณเอก ต่อมาปิดกิจการ มาลงตัวที่สมาคมนักเรียนเก่า
อำนวยการศิลป์ ที่สะดวกในเรื่องจอดรถและไม่จำกัดเวลา

งานกิจกรรมของรุ่น ก่อนนี้เราเคยจัดหารายได้ สมัยผมเป็นประธาน จัดแข่งขันกอล์ฟ และ
โบว์ลิง เพื่อหารายได้มาใช้จ่ายในกิจกรรมของรุ่น ซึ่งใช้ประมาณปีละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท เป็นค่า
สาธารณกุศลและงานศพ เพื่อนๆ จะเห็นประธานปรากฏตัวทุกงาน ทำงใจได้ใครเป็นอะไรก็แจ้งประธาน
เมื่อรับรู้แล้ว ไม่ไปคงไม่ได้ ไซ้ไหมครับ ทั้งงานศพและงานแต่งงาน การทำหน้าที่ของผมยาวนานมาก
โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง ถึงอยากให้มีเพื่อนคนอื่น หญิงหรือชายก็ได้ กรุณาอาสาเข้ามาทำหน้าที่
แทนผมด้วย เพราะผมก็พร้อมที่จะมอบหน้าที่ให้ตลอดเวลา อยู่ยาวนานเกินไปก็หมดไฟ หมดโอเดียด
ที่จะคิดอะไรให้แปลกและแตกต่างออกไปนะครับ

เพื่อนๆ ที่รัก ช่วงเวลา ๕๐ ปี ที่ยาวนานนี้ พวกเราพร้อมตัวกัน เกาะกลุ่มกันได้ดีทีเดียว แสดงถึง
พวกเรามีความรัก สามัคคี กลมเกลียวกัน ยากที่จะหาได้จากรุ่นอื่นหรือสถาบันอื่นๆ เป็นสิ่งที่ผมรัก
และภาคภูมิใจในความเป็นนิสิตเก่าเกษตร รุ่น ๒๗ ขอเพื่อนๆ จงใช้ชีวิตต่อจากนี้ไป อย่างมีความสุข
และหาเวลามาพบกันบ่อยๆ เสมอนะครับ

ด้วยรักและผูกพัน

(นายพลเวช ท้าวมหาวงษ์)

ประธาน เคย ๒๗